

I 2001 var vi 4 piloter der var en tur i Saint Auban i de syd Franske alper, i den forbindelse sendte vi hver dag en lille beretning hjem til klubbens hjemmeside

De 4 piloter var:

Erik Skov (Vejle Svæveflyveklub)

Steffen Elberg (Silkeborg Flyveklub)

Christian Hansen (Vestjysk Svæveflyveklub)

Henrik Bill (Vestjysk Svæveflyveklub)

Følgende er hvad der kom ud af anstrengelserne.

Frankrigsfarerne 2001

Hej Venner

Så er vi ved at være klar, alt er timet og tilrettelagt og aktionen starter Torsdag d. 29. marts kl. 1700.

På billedet tager vi et lille kik ind i cockpittet af Ventusen "HB" hvor ilt udstyret er monteret, planen er jo at vi skal bevæge os en del rundt i de højere luftlag (og med den kondition vi er i besiddelse af skal vi ikke meget over spilstartshøjde før vi behøver kunstigt åndedræt)

De i ekspeditionen deltagende piloter er udover Christian Hansen og undertegnede i øvrigt:

Steffen Elberg Silkeborg Svæveflyveklub (medbringer egen Ventus B "BX")

Erik Skov Vejle Svæveflyveklub (har lejet en tosædet på Saint Auban)

Følg de "Flyve Tossede i Frankrig" her på siden.

Henrik Bill

Hej Venner

Så er vi klar Skodaen er pakket og Hansen er ved at koge de sidste æg til madpakken som det ses på billedet er vejret

ikke det bedste i DK men de sidste oplysninger fra Saint Auban siger at foråret er kommet til Frankrig, se billedet.

Nå men nu må jeg hellere slutte da Skodaen står og bruger Hansens Diesel.

Følg de Flyvetossede i Frankrig her på siden

Henrik

Hej Venner

Saint Auban Fredag d. 30.marts kl. 18.

Så er vi ankommet til det sydfranske, og de sidste meldinger går på at vi i morgen får flyvevejr (hvordan mon det bliver i DK?)

Turen er gået helt efter planen vi har holdt passende med pauser, og den samlede rejse tid blev 22t og 25min.

Afgang fra Vejen torsdag kl. 17, og den Franske grænse blev passeret fredag morgen kl. 6, kl. 15:25 parkerede vi flyende på flyvepladsen, på hele turen har det været overskyet med enkelte lette regnbyger, men ikke noget der har givet problemer, men efter vi havde

passeret Grenoble (hvor vi kun kørte lidt forkert) klarede vejret op, og snart kunne vi sidde og kikke ud på 3-4/8 cu. i 2000-3000 meter, og i morgen skulle det blive endnu bedre.

Lige nu sidder jeg selv og skriver, da de 3 andre er gået rimeligt kolde, jeg regner dog med at der kommer liv i dem igen kl. 19:30 for da skulle vores vært (gode gamle Madame Imbert) være klar med aftensmaden, som hvis alt er ved det gamle, sikker vil bestå af min 5 retter mad med fri vin efterfulgt af kaffe, så efter denne oplevelse vil vi nok forsøge at finde vores køjer.

Nå men nu tror jeg at jeg vil slutte, så kan jeg nemlig også lige nå at ligge en times tid inden det går løs, jeg skal jo også være frisk til i morgen hvor vi sikkert skal kæmpe med 4-5m/s bobler til både 3 og 4000meter.

Dagens billede viser udsigten fra Skodaen ca. 30 km før vi nåede pladsen (ja det er cumuluser man kan se)

Henrik Bill
Saint Auban
Sydfrankrig

Hej Venner

Så har vi været i luften, og det var ikke så ringe endda 2-3,5 m/s til 3200 Meter.

Til briefing fik vi at vide at vejret ikke ville blive det bedste, man var faktisk lidt i tvivl om det i det hele taget blev flyvevejr, det havde blæst en del om natten de lokale sagde at det var mistral, men at den ville aftage i løbet af dagen, vi var dog noget skeptiske da det til morgen stadig blæste ca. 20-25 kts. fra nord, men man mente at den ville aftage og gå i syd i løbet af dagen.

Vi fik dog samlet de medbragte fly, Erik Skov fik fundet den Duo Discus frem han havde lejet, han stillede op i startrækken og gjorde klar til at få hans obligatoriske check start, men da centerlederen Eric Napoleon hørte om Chr. og undertegnede, og vores store erfaring ud i bjergflyvningens kunst sagde han straks at vi bare kunne flyve løs, det gjorde vi så.

Nu skal sandheden frem, så Erik Skov har overtaget kommandoen over denne computer. Christian og jeg startede som nummer fire og det var rigtig skidt vejr.

Nu har jeg jo hørt om Hansens flyvninger sidst han var her, så da han overtog styringen hen over skrænterne var jeg rent faktisk mere end almindelig nervøs.

Vi kunne heller ikke blive hængende, så efter ret kort tid, stod vi igen på pladsen, som de første der landede igen. Kort tid efter kom der flere til, så de kunne altså heller ikke flyve i det underlige vejr. Efter den sindsoprivende oplevelse havde jeg egentlig opgivet at flyve mere i dag og vente til mandag og så tage en god tur med instruktør.

Da Hansen hørte det, var han lige ved at gå i spåner. Efter lang tids overtalelse tog vi endnu en start, og nu gik det meget bedre. Vi kom ikke hverken langt væk eller højt op, max 1900 meter, men vi fik da fløjet knap 3 timer i forrevent tørtermik. Henrik var så hård at han fløj længere nordpå og fik fat i noget termik i de højere bjerge, det har vi så hørt rigtig meget om helt siden han landede. Steffen fra Chr.hede fløj også i sin Ventus og var nok næsten ligeså nervøs ind imellem som jeg var.

Nu her klokken 23.58 er vi godt mætte, både af fru Imberts gode mad (og rødvin) og på sindsoprivende oplevelser på de franske bjerge. Jeg håber at termikken kommer til at gå højere næste gang jeg skal hæfte for en Duo Discus med Christian i bagsædet.

Ja ja ham Erik skal i ikke stole for meget på, så nu har jeg sat mig til tastaturet igen, og beskeden som jeg jo er så vil jeg ikke nævne at jeg som den eneste af teamet kom væk fra pladsen, og op til 50km mod øst til La Blanche, men da vi i dag skulle være på jorden senest kl. 18, og klokken var blevet 17:30 så måtte jeg sætte kursen hjem ad så kl. 17:59 satte jeg hjulet på pladsen, en del oplevelser rigere.

Men nu vil jeg slutte for i dag, vi skal jo være friske til morgendagens udfordringer.

Dagens billede viser Erik Skov der med hård hånd styre Duo'en rundt i Termikken co. pilot og fotograf er Chr. Hansen.

Henrik Bill
Saint Auban
Frankrig

Hej Venner.

Så blev det Søndag d. 1. April.

Dagen startede med at vi tog afsked med vores madmor Madame Imbert, for at flytte ud på flyvepladsen, det var da også med vemod vi måtte forlade Imbert's fantastiske mad og yderst rimelige priser, men det er dog noget mere praktisk at bo på flyvepladsen, og prisen er da også til at betale (130FF / Dag, for et enkelt værelse med eget bad)

I dag er det officiel hviledag på centeret så der er ingen flyvning, det kunne dog ikke afholde nogle Hollændere fra at flyve, så de havde arrangeret at der kom et slæbefly fra Sisteron der så kunne slæbe os i luften, men da vejret ikke så ud til at blive noget særligt, de lokale mente at hvis der kom termik så ville det blive tørtermik og ikke særligt højt, besluttede vi os for at tage en tur ud for at kikke på udelandingsmuligheder, gårsdagens oplevelser med lavfræs på diverse bjergsider havde nok også dæmpet lysten lidt med hensyn til flyvning i lav tørtermik.

Kl. 11 startede vi Skodaen og begyndte at kravle op i bjergene, vi fik set en del landingsmuligheder og blev samtidig klar over, at hvis der i udelandingskataloget står det vil være en god ide lige at tage ud og gå en tur på marken, inden man får brug for at lande der så mener man det, en mark vi besøgte var angivet til at være 300meter lang, men vi kunne ikke selv med vores bedste vilje få den til at være mere end 160 meter med en 30 - 50 cm grøft i hver ende, vi besluttede os for at det nok var bedst at være højt i det pågældende område.

Efter hånden som dagen skred frem begyndte vi at kunne se enkelte fly i luften, men vi mente at det nok var nogle der var startet fra en af de flyvepladser der ligger i det område vi kørte igennem, men da der kl. ca. 15 begyndte at komme enkelte cu. over de høje bjerge blev vi noget betænkelige ved det hele, havde vi virkelig taget fejl og misset en god flyvedag, det viste sig at dagens temperatur nok var blevet et par grader højere

en man havde troet, og derfor var det blevet noget bedre en man havde regnet med, de seneste rygter siger at dagens max højde i området nok har været mellem 2800 meter og 3000 meter (der er vel grænser for hvad man gider samle et fly for)

I morgen regner vi med at det bliver flyvevej, måske endda så godt at vi gider flyve i det, vi regner med at både Erik og Steffen kan få en tur i en tosædet med en instruktør for at blive lidt mere fortrolig med flyvningen i området, Chr. vil forsøge om han kan tiltuske sig en gammel afdanket LS8 helst med 18 meter vinger, så skulle der jo være chance for at han kan følge med Ventusen.

Det var så dagens rapport, som det ses så lider vi ingen nød og de seneste meldinger tyder på flyvevej de næste 5 dage.

Dagens billeder viser en af udlandingsmulighederne (Marcoux) 250 meter lang og ca. 25 meter bred.

Henrik Bill
Saint Auban
Frankrig

Ja så gik der endnu en dag med 20- 22 0 c og dermed meget røde næser. Som sædvanlig ligner vi nogle sort hvide pandaer, hvor der kun er hvidt hvor solbrillerne har skygget for den skarpe sol, som er særlig slem i højden.

Kl 1030 var vi til briefing, hvor en meget typisk meget forvirret fransk instruktør ved navn "Roger" fuldstændig opgav at finde ud af hvem der var hvem.

Han var temmelig ked af at skulle ud at flyve med 8 mennesker, så da vi foreslog at Bill og Skov selv kunne forsøge sig i Bjergene, faldt der en sten fra hans hjerte. Han ser altid søvnig ud, poser under øjnene og så videre, typisk fransk. Han har sikkert drukket lige så meget rødvin til daglig, som vi har her i aften. Bill har netop tømt vores 5 liters dunk, som Steffen købte i eftermiddags.

Vi havde ellers en rigtig god flyvedag, hvor Steffen fik en lektion med en fransk instruktør langs bjergsiderne, som næsten gav bremsestreger i å undrbows.

Bill og Skov fik tildelt en Janus B, Alpha Fox, "aldeles fræk", uden indbygget pissoier, som gjorde, at de i utide måtte flyve hjem.. Ærgeligt nok, for de havde egentlig indledt et godt samarbejde med Hansen i " HB", hvor de i fællesskab red bjergskråningerne af inde i bjergmassivet omkring "La Motte" og " Seine" og " La Blance". Desværre havde Bill glemt aftalen med Hansen om at tage digitalcameraet med i den tosædede, så der er i dag ingen billeder fra luften, fandens også.

Derfor er der vedhæftet et billede af Hansen efter landing i HB, til glæde for alle de glade tøsere på Landbogården i Brørup, som savner ham meget. Han har det godt. Det andet billede viser et glad selskab, hvor vi har entret taget lige uden for Hansens ydmyge kammer (vi kravlede bare ud af vinduet, det sværeste var at få Bill ind af vinduet igen efter rødvinen, men i morgen er alting jo glemt).fanme.

I morgen forventer vi tilsvarende vejr, dvs. højtryk med meget dårlig sigt og måske 3000 m base (Bill), pga. udtørring. Måske skal Skov ud og prøve "ridgeriding" med en fransk instruktør, så må Hansen jo leje en fransk flyvemaskine.

Håber Alle vore bekendte har det godt i Danmark, for det har vi, gid at det kunne blive ved i en uendelighed.
Mange hilsner

Christian Hansen, Saint Auban, Provence, France, fanme.

Saint Auban 030401

I dag skulle der flyves, for vores søvnige franske instruktør, Roger; siger at det bliver dårligt vejr i morgen. Vejret så ud til at blive rigtig lusket, sydlig vind, meget diset og masser af cirrus, så i modsætning til den første dag, trak vi sidst i køen med vores lejede Janus B, AF.

Da hele feltet var startet i vores række, og ingen endnu var landet, startede Hansen og Skov og håbede på det bedste. Det var overraskende godt vejr. Godt nok var der masser af cirrus, men

efterhånden kom der også en del cumulus så vi kunne se hvor termikken stod. Det værste ved at leje en fransk flyver er at, man får det indtryk, at alle andre tror det er franskmænd der flyver, så de følger bare efter.

Efter at have redet lidt på de høje bjerge østpå, kunne man se, at det blev meget mørkt mod syd, så vi fløj mod nordøst, godt nok væk fra flyvepladsen, men hvad når bare der er batterier på GPSen, så kan man altid finde en eller anden flyveplads at lande på. Da Hansen er meget erfaren, udi bjergflyvningens høje kunst, fik han lov at bestemme, hvorhen vi skulle, så afslutningen på vores flyvning, skulle være et ridt på Pic de Bure.

For mig var det kun et navn på endnu et bjerg, men Hansen lovede at det var noget ganske særligt. Det kan vel nærmest kaldes uhyggeligt, det er stenet, der er sne på, og de hårde nysere flyver inden om, selv om man synes man er tæt på, og udover det skal man holde farten, kigge ud konstant, efter andre der havde den samme vandvittige ide, og ikke mindst holde øje med hvor tæt man er på bjergsiden. Her kan man sige at afstanden mellem succes og fiasko er meget lille. Jo tættere man er på jo bedre stiger det, med mindre at man lige kommer for tæt på!

Nå skidt, vi kom da derfra med liv og lemmer i behold, men nu ved jeg hvorfor man engang i mellem skal have kontrolleret sit blodtryk.

Som afslutning på turen, ville Hansen godt over og ride på de små knotter nordøst for pladsen, på trods af at vi egentlig kunne glide hjem fra Aspre, som ligger lidt sydvest for Pic de Bure fra de næsten 3000 meter vi var nået op i. Resultatet blev, at vi brugte al vores højde på at flyve på tværs af en dal, og opdage, at temperaturen var faldet så meget, at ikke engang de sider med sol på, gav så meget som bare et lille løft.

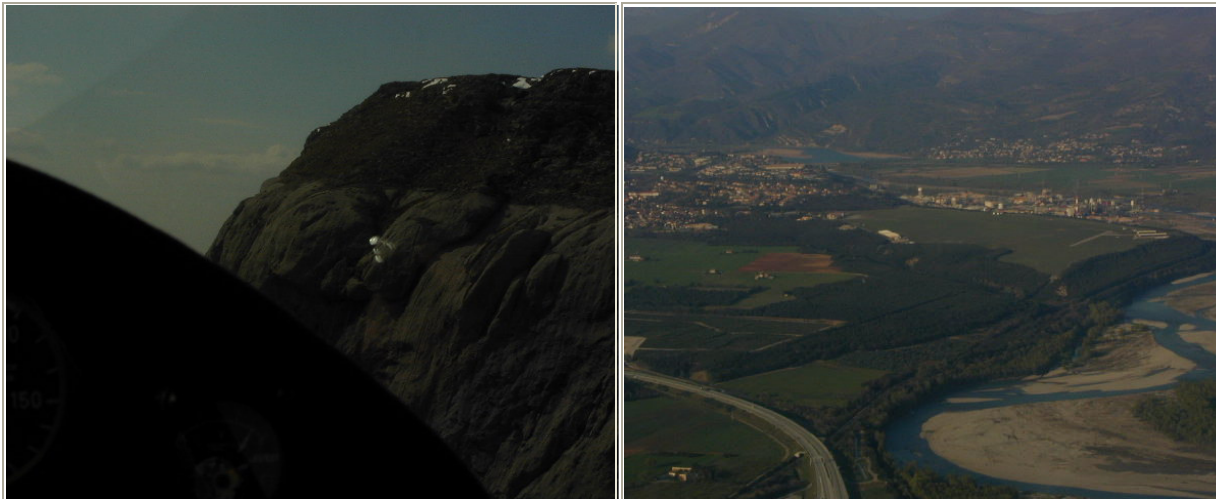
Vi måtte vende tilbage til Sisteron flyveplads, hvor vi landede og fik et slæb hjem.

Steffen fløj en tur med sin næsten private instruktør i Janus C, og derefter i sin Ventus. Henrik overlevede et halsbrækkende flyslæb, og for vild.

(Det er ikke noget vi andre har set, men han har selv malende fortalt om det, men det må han skrive en historie om senere).

Dagens billede viser: Pilot du chef Erik Skov der kikker skeptisk ind på siden af Pic de Bure, mens han sikkert drømmer om at være 1000 meter højere.

Erik Skov
Saint Auban
Frankrig

Saint Auban 04.04.01

Allerede i går havde vores instruktør, Roger, lovet at det i dag ville blive regnvejr. Da vi stod op kl. 7.15 så det ud som om han ville få ret, men vi gik alligevel til briefing kl. 10.00. Efter at have debriefet om gårsdagens flyvninger (der var en hollænder i en Ventus CT der fløj godt 500 km.) blev vi enige med Roger om, at holde en ny briefing kl. 13.00.

Kl. 13.00 var regnen stadig langt væk, så vi var ca. 20 fly der valgte at forsøge, selvom det var temmelig overskyet, 6/8 ci men med 3/8 cu. under. Hansen skulle til sin store fortrydelse flyve HB, så Henrik har den i morgen, hvor de lover 40 knob nordvestlig vind og bølger.

Da Roger ikke skulle flyve med nogen i dag, sagde jeg (Erik Skov) , at jeg gerne ville flyve med ham så Henrik kunne få en hviledag. Vi startede i vores gode gamle Janus B og i 900m. øst for pladsen mente Roger, at det måtte være slæb nok. Efter at have forsøgt sig lidt og bandet over sig selv, fik vi pludselig en ganske god boble til 1600 m.

Herefter gik det over stok og navnlige sten, hvor jeg fik en demonstration i hvor tæt man kan komme på skrænterne uden at skrabe malingen af vingetipperne.

Desværre, eller heldigvis, blev det sortere og sortere mod vest, så Roger mente at vi hellere måtte flyve hjem og lande inden regnen kom. Ifølge hans udsagn glider en Janus B ikke ret godt når den bliver våd.

Efter landingen viste Roger mig sit lystfiskerudstyr, han havde nemlig aftalt over radioen, mens vi fløj, at han skulle ud at fiske sammen med en af sine kolleger fra Vinon.

Nu klokken 23.00 er det begyndt at regne lidt, men det er stadig vindstille, så 40 knob i morgen tidlig???? Vi får at se, men selv om jeg er ved at være skrap til at flyslæbe, tror jeg nu ikke jeg vil ud og føre mig frem i en gammel Janus, men mere om det i morgen.

Dagens billeder viser: Pilot du chef Erik Skov (med fotograf Hansen i bagsædet) der ridder på Ceüse, vest for Gap Tallard, det andet billede viser Saint Auban flyveplads set fra SW.

Erik Skov

Saint Auban
Sydfrankrig

Torsdag d. 5. April

En fantastisk bølgedag.

Så venner så rykker vi, allerede kl. 9 havde vi samlet HB og stod klar på pladsen, men vi behøvede nu ikke at holde så meget fast på hat og briller som vi havde regnet med vinden var nemlig ikke som lovet i går 40-50 knob, men kun ca. 10-15 knob så vi var noget skeptiske med hensyn til om der nu kom de lovede bølger, så vi kunne få den der sidste diamant til samlingen.

Jeg var så heldig at det i dag var min tur til at flyve HB, mens Chr. skulle assistere Erik med at styre den efterhånden berygtede Janus B, AF, kl. 9:30 fik vi fik en grundig briefing af vores instruktør Roger, der i dagens anledning var stået så tidlig op at han var nogenlunde vågen under hele briefing, vi fik gennemgået hvordan vi skulle angribe bjergene for at finde bølgerne samt grundig forklaret at der i dag ikke ville være noget termik, men kun flyvning på hangene, og derfra skulle man angribe rotorene for at komme op i bølgerne, det så alt sammen rimelig enkelt ud når han stod og tegnede det på tavlen men vi var noget spændte på, om teorien nu også kom til at passe i praksis.

Jeg startede kl. ca. 12 og blev smidt SW for pladsen i 1100 meter i noget jeg troede var noget stig, men jeg blev dog hurtigt klogere og de næste 15 min brugte jeg til at skrue mig ned i 750 meter inden jeg fik fat på noget der gik den rigtige vej, nu lyder 750 meter jo til at være en pæn højde men da pladsen ligger i 460 meter, og oven i købet i en dal så er 750 meter ikke overvældende, faktisk kan man ikke nøjes med at kikke efter andre fly man skal også holde øje med at man ikke rammer jorden, faktisk kan jeg ikke se andre fordele ved at være så lavt end at man ikke behøver at komme så højt op for at få den der skide diamant.

Nå men jeg kom op og fik ret hurtigt kontakt med en bølge, nu er det sådan at man over De Lure som er bjerget man starter med at kravle op på, max må stige til FL 115 (3500 meter) ellers skal man kalde Salon APP for at stige højere, men hvis området ikke bruges så er der ingen i tårnet i Salon og man kan derfor ikke spørge dem, og må derfor ikke stige over FL 115, se det er jo Fransk logik !!!

Så jeg måtte ca. 30 km mod nord til nogle andre bølger vi havde fået fortalt om til briefing, men jeg kunne ikke få nogle af de andre bølger til at virke, og det endte med at jeg piskede rundt nede

mellem de der skide bjerge og fløj mest på tørtermik, noget der ellers ikke skulle være noget af i dag, efter ca. 4 timer hvor jeg bla. havde været oppe at se lidt på Pic de Bure i under 2000 meter (den er 2700 meter høj) fik jeg mig slæbt tilbage til De Lure, hvor det lykkedes mig at få fat i en bølge der virkede stabil (4 m/s fra 1900 meter) og sandelig om ikke folkene var mødt i Salon APP så jeg spurgte forsigtigt om jeg kunne få lov til at stige til FL 195 (6000 meter = max højde for VFR flyvning i Frankrig) det fik jeg lov til, og nu var det bare om at komme til top I 4000 meter tog jeg iltmasken på og åbnede en smugle for ilten, jeg sad og nød udsigten i 5500 meter da jeg pludselig blev vækket af Salon APP der ville vide hvor højt jeg var kommet, fordi de ville holde fyraften, og jeg derfor skulle gå ned under FL 115 (3500 meter) det var jeg ikke meget for så jeg lod som om jeg ikke helt forstod hvad de mente, og efter lidt snakken frem og til bage skiftede han mig over til Marseille APP her fik jeg samme melding, at jeg skulle gå ned under FL115 jeg var nu kommet i 5800 meter, og så tæt ved målet var jeg ikke meget for at opgive, så jeg diskuterede lidt med ham inden jeg overgav mig og meddelte ham at jeg ville indlede et langsomt decent mod Saint Auban, jeg var nu i 5900 meter med 0.5 m/s stig så jeg tog lige et par minutter om at få bremserne ud så jeg kunne komme ned, turen ned gik uden problemer og lige før kl. 18 landede jeg efter knap 6 timer i luften.

Jeg har efterfølgende set lidt på barogrammet og det ser desværre ud til at jeg mangler ca. 200 meter for at have min diamanthøjde, men det vil vise sig når jeg får set lidt på Barografens kalibreringsattest.

Christian og Erik fik tæsket noget rundt i deres Janus og prøvet bølgen ved De Lure, men da de ikke havde noget ilt i flyet blev de nede i en mere human højde, Steffen fik først en tur i tosædet for derefter at prøve det hele af i hans egen Ventus, men da han fløj var Salon lukket igen så han var heller ikke over 3500 meter.

Men alle var enige om at det har været en fantastisk bølgedag.

Dagens Billeder viser: HB stabil i bølgen da AF måtte forlade ham i 3500 meter p.g.a. manglende iltudstyr, og Erik Skov der i 3500 meter tester om luftens ilt indhold kan holde ild i piben, Henrik der konstaterer at der nok mangler 200 meter på barogrammet i at have fået Diamanten (5000 meter højdevinding) i hus, det sidste billede viser aftenstemning med Lenticularis sky over De Lure.

Henrik bill
Saint Auban
Syd Frankrig

Fredag d. 6. April

Så venner så er vi gearet til den Danske termik.

I dag så vejret ærligtalt lidt uldent ud fra morgenstunden, der var et markant cirrus optræk fra vest, og en svag nordlig vind der var tiltagende i højden så der var mulighed for bølger, dog ikke så gode som i går, Christian skulle i dag flyve HB og jeg skulle så indtage bagsædet i vores gode gamle indlejede Janus B, Steffen havde i dag fået at vide af hans personlige instruktør at han bare kunne flyve selv.

Da Erik og undertegnede på briefing blev klar over, at det sikkert ikke ville blive noget vejr der ville gå over i historien, som noget man om mange år vil bruge som grundlag for div. løgnehistorier, så mente vi at vi måske bare skulle blive på jorden i dag, men da vores Instruktør Roger hørte det var hans eneste kommentar "you are here to fly you have to fly every day" da vi så spurte hvor han mente det ville være bedst at blive slæbt hen, sagde han "a good idea wood be to follow the tow plane" det gjorde vi så, og kl. ca. 13:30 blev vi smidt over Les Mées i 1100 meter dagens tophøjde, der efter brugte vi ca. 2 timer sammen med 10 andre på at ride frem og tilbage på hangen, og en gang i mellem tage en svag boble for at vinde 100 meter, som jeg sagde til Erik mens det så allermest sort ud, det er langt at køre for sådan nogle bobler, dem har vi da lige så svage i Danmark, da vi mente at nu kunne vi godt tillade os at lande, gjorde vi det.

Christian der var startet 2 timer tidligere, var så heldig at komme lidt højere og derved slippe over på De Lure hvor han fandt en svag bølge, der bragte ham i 3500 meter inden den døde ud, derefter red han de fleste bjergkanter af i en radius af ca. 25 km inden han efter 4:30 timer ikke gad mere og landede på pladsen.(jo han kan blive træt af at flyve)

Steffen måtte lide den skæbne også at ende på Les Mées, for derefter at flyve frem og til bage inden han heller ikke gad mere.

I morgen er det hjemrejsedag, vi beslutter dog først i morgen til briefing, om vi vil flyve inden vi kører eller om vejret ikke er godt nok

Dagens billeder viser: Erik der har iført sig korte bukser og en dunk rødvin for at demonstrer at det er blevet sommer hernede, i dag har der igen været over 20 grader (dunken med rødvin er i øvrigt tom nu og Steffen er gået i seng), det andet billede viser Erik og Henrik der rider på Les Mées vi syntes det var lavt men foran kan man se en dumdrstig tysker. (flyvepladsen ligger 5 km ude til højre 300 meter lavere)

Henrik Bill
Saint Auban
Syd Frankrig

Lørdag d. 7. April

Perfekt vejr i dag.

Nu er det ved at være slut og vi har pakket vores skrammel sammen og er klar til at tage af sted, vejret er perfekt til at køre hjem i 8/8 i 500 meter og let regn så vi kan med sindsro forlade området efter 8 dage på pladsen med flyvevejr alle 8 dage !!!

Vi har alle logget mellem 15 og 20 timer og er ved godt mod så vi kan klare at komme hjem til den danske termik eller rettere mangel på samme, hvor meget har i fløjet i DK de sidste 14 dage.

Dagens billede viser: Gråvej over Saint Auban så nu tager vi hjem.

Henrik Bill
Saint Auban
Syd Frankrig